

De stillede Ændringsforslag og Lovforslaget i dets Helhed sættes til Forhandling under et.

Marineministeren (Jøhnke): Det vil erindres, at i Lovforslaget, der indeholder Tillæg til Lov af 25de Juli 1867 om Lønninger ved Hæren, blev det ved den for nogle Dage siden foretagne 2den Behandling i Henhold til Ændringsforslag fra det om Sagen nedsatte Udvalg vedtaget at adskille Hæderstegnene for 8 og 16 Aars dadelfri Tjeneste fra de med disse følgende Hæderstegnstillæg, fordi det ikke blev anset for at være tidssvarende, at en Lønningsdel fastknyttedes til Udmærkelsestegnet, medens man ved Adskillelsen, som Udvalget udtrykker sig i Betænkningen, hævdede Princippet: Samme Løn for samme Arbejde, saaledes at Hæderstegnet bliver en Ting for sig, den Ting, det i Henhold til sin Beskaffenhed bør være. Da Hæderstegnet for 8 og 16 Aars dadelfri Tjeneste ikke tildeles Søværnets Personel, hvorimod Hæderstegnstillæget, saaledes som det fremgaar af § 12 i Lønningslov for Søværnet af 15de Maj 1868, gives for 8 og 16 Aars dadelfri Tjeneste, tillod jeg mig ved 2den Behandling af nærværende Lovforslag at henlede Tingets Opmærksomhed paa, at naar — hvad der jo maa betragtes som en Selvfølge — ensartede Lønningsbestemmelser, hvor det overhovedet er muligt, skulde gøres gældende for Underofficererne i de to Værn, vilde det være nødvendigt til reedie Behandling at indføre nogle Ændringer, hvis Underofficererne skulde stilles ens. Det er til Opnaaelse af dette Formaal, at jeg har stillet de foran anførte Ændringsforslag. Jeg har forhandlet med det nævnte Udvalg om Ændringsforslagene, og Udvalget har tiltraadt dem. Naar jeg anfører, at det er hensigten, at der, naar dette Lovforslag emanerer som Lov, skal kunne tildeles Søværnets Underofficerer Hæderstegn for 8 og 16 Aars dadelfri Tjeneste ligesom Hærens Underofficerer, vil det let ses, at deri er Grundlaget givet for ensartede Bestemmelser for Underofficererne i de to Værn, saaledes at Bestemmelserne kunne blive ensartet affattede i de to Lovforslag, som for Tiden behandles af Rigsdagens Afdelinger. Selve Ændringsforslagene indeholde kun det, som det er nødvendigt i den Anledning at forandre og tilføje. — Med disse Bemærkninger skal jeg, idet jeg takker Udvalget for den Villie, som det har vist under denne Sags Behandling, tillade mig at anbefale, at de

Ændringsforslag, som jeg har tilladt mig at stille, og det derigennem forandrede Lovforslag ville blive vedtagne af det høje Ting.

Formanden: Jeg er bleven oplyst om, at der i de omdelte Ændringsforslag under Nr. 2 og 3 ved en Fejltagelse er kommet til at staa „redigeres“ i Stedet for „affattes“. Jeg gaar ud fra, at det ligesom en Trykfejl maa kunne rettes uden videre. — Ordføreren har Ordet.

Ordføreren (A. Nielsen): Som jeg allerede havde Lejlighed til at udtale ved Lovforslagets 2den Brhandling, har Udvalget været villig til at tage Ministerens Henstilling under Overvejelse, og det er sket. Ministeren har nu gjort Rede for de Ændringsforslag, som her ere stillede. Om selve disse er der ikke Anledning til at sige noget; jeg slutter mig til den Redegørelse, som Ministeren fremkom med. Ved Behandlingen i Udvalget var det blevet overset, at Søværnet staar i det særlige Forhold, at det har, hvad man kan kalde Hæderstegnstillæg uden Hæderstegn, og da vi nu gik over til at skille Hæderstegnet fra Tillæget for Hærens Vedkommende, var det her foreslaaede en naturlig Konsekvens af det, som derved skete.

Jeg finder blot Anledning til at gøre et Par Bemærkninger angaaende en mulig Følge af denne Lovs Vedtagelse i den Form, som den efter de her stillede Ændringsforslag vil faa. Det forudsættes, at der ved kongelig Resolution kan indstiftes Hæderstegn for 8 og 16 Aars dadelfri Tjeneste, saaledes at Søværnets Underofficerer i det rent ydre blive ligestillede med Hærens. Det er en administrativ Sag, som Tinget ikke kan sige noget imod, men over for dem, der mulig maatte mene, at det er en Udvikling af Hæderstegn- og Ordenstegnssystemet, vil jeg dog gerne sige dette, at jeg ser ikke noget egentlig uheldigt i det; naar vi have disse Tegn for Hærens Vedkommende, altsaa for den ene Del af vort Værn, kan der ikke være noget særdeles kedeligt i, at Systemet udvides til at gælde ogsaa for Værnets anden Afdeling. Men det er, som sagt, et Forhold, der ikke umiddelbart vedrører Lovgivningsmagten, det kommer os kun ved, for saa vidt som det berøres her forudsætningsvis. For saa vidt altsaa og indenfor denne Grænse ønsker jeg at henstille til Overvejelse, om det ikke var rimeligt, som det allerede er antydet i Betænkningen